

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 92. sz.
2012. NOVEMBER
(LXXXII. évf. 15.898. sz.)

Lukács Csaba:

Szép lassan elfogyunk

*A külföldi munkavállalás miatt épp a
szülőképes korú nők mennek el Magyarországról*

Évek óta témája a magyar közbeszédnek az orvosok és az egészségügyi személyzet nyugatra vándorlása, és néha arról is szó esik, hogy a fiatalok jelentős része nem itthon képzel el jövőt magának. A következményekkel azonban - az egészségügyi ellátás problémáinak kivételével - egyelőre nem szembesülünk.

A Központi Statisztikai Hivatal Népeségtudományi Kutatóintézetének kiadványában, a Korfában a múlt év végén igen érdekes tanulmány jelent meg az osztrák és a német munkaerőpiac megnyitásának várható következményeiről Magyarország népességére. Mint ismeretes, 2011. május 1-jétől Ausztria és Németország is megnyitotta munkaerőpiacát az Európai Unióhoz 2004-ben csatlakozó közép-európai országok előtt. A szabad munkavállalást az unió bővítése után az Egyesült Királyság, Írország és Hollandia azonnal bevezette. Ekkor megindult a kelet-európai, főként a lengyel munkavállalók beözönlése, Magyarországról azonban a csatlakozást követő két évben csak nagyjából tízezer fő ment ezekbe az országokba. Ausztria és Németország azonban a magyar polgárok hagyományos migrációs célországa, így ezen országok munkaerőpiacának megnyitása feltehetőleg nagyobb hatással lesz a magyarországi munkaképes korú lakosság elvándorlására. A tanulmány készítői azt vizsgálták, hogy ez a folyamat várhatóan hogyan befolyásolja országunk népességének alakulását.

A külföldi munka (és tanulás) nem feltétlenül jelenti azt, hogy végleg távozik a kivándorló. A szezonális munkát vállalók - jellemzően a határ menti területeken élők - pl. többnyire kivétel nélkül hazatérnek. Ausztriába sokan ingáznak tőlünk, így ők nem is minősülnek kivándorlóknak, hiszen házuk van itthon, és életvitelszerűen is itthon élnek. Németország viszont már messze van, így aki ott talál munkahelyet magának, annak lakást is kell bérelnie, és odaköltözik.

*

A németek készülnek ránk, kelet-európaiakra: *Andor Lászlónak*, az Európai Bizottság foglalkoztatáspolitikáért felelős magyar biztosának a vélekedése szerint a május elsejei nyitást követően

Németországba 100 ezer külföldi munkavállaló érkezik a következő 4 évben, és ennek nagyjából a fele Lengyelországból várható.

A nürnbergi munkaerő-piaci kutatóintézet becslése hasonló, de távolabbra tekint: szerinte körülbelül 100 ezer közép-európai munkavállaló érkezésére lehet számítani Közép-Európából, ami 2020-ig 600-900 ezerre növekedhet. A szakértők úgy vélik, hogy 2015-től hárommillió fő képzett munkaerő hiányzik majd Németországból a lakosság csökkenése miatt. A kölni gazdasági kutatóintézet felső határként 800 ezer bevándorlóval számol Németországban a következő két évben, majd 2020-ig további 400 ezerrel. Bár ezek meglehetősen nagy számok, mégsem irreálisak, amit az is jelez, hogy 1991 és 2000 között több mint hárommillió bevándorló érkezett Németországba.

A KSH kutatói úgy számolnak: a kölni gazdaságkutató intézet által felső határként becsült 1,2 millió külföldi munkavállalónak csupán a fele fog valóban valamilyen állást betölteni, és ezek 20%-a lesz magyar, akik 2011 és 2020 között fogják elhagyni Magyarországot. Ez azt jelenti, hogy százhuszezer ember távozik tőlünk és telepedik le Németországban munkavállalás céljából, és ez rajtuk kívül még legalább harmincezer embert is jelent, hiszen sokan elviszik feleségüket, gyerekeiket is.

Ez a szám azért is tragikus, mert **Magyarországon amúgy is csökken a népesség** a természetes fogyás következtében, ui. jóval többen halnak meg, mint amennyien születnek (az élve születések száma 2004-től enyhe emelkedést mutatott, ám 2010-ben váratlanul 90 ezer főre zuhant). Mivel a születések számának emelkedéséhez valóságos csodára lenne szükség, a népességfogyás - hosszabb távon - csak nagyszámú bevándorló mellett lenne megállítható. A helyzetet nehezíti, hogy ha a munkaképes lakosság távozik az országból, akkor gyakorlatilag a szülőképes nők is távoznak, így a valódi veszteség az itthon elmaradt születések számában mutatkozik meg: csaknem 36 ezerrel kevesebb gyermek születik, ha a leendő anyák korcsoportja (vagy férjeik) elmennek munkát vállalni külföldre. (A nemzetközi tapasztalat különben azt mutatja, hogy a munkavégzés céljából külföldre menők aránya 60%-ban férfi, 40%-ban nő.) Ez a veszteség a későbbiekben hatványozódik, hiszen a meg nem született gyermekeknek sem lehetnek a jövőben gyermekeik, tehát az elmaradt születések hatása hosszú távon összeadódik, és felgyorsítja a népességcsökkenést.

A szakemberek különféle forgatókönyveket készítettek országunk népességének változásáról ennek fényében. Az alapváltozat szerint Magyarország lélekszáma 2030-ra **9,467 millió** főre csökken, így két évtized alatt 518 ezer fős veszteséggel számolhatunk - évente átlagosan 26 ezer fővel. A természetes fogyás - vagyis a születések és a halálozások

Halottak napjára

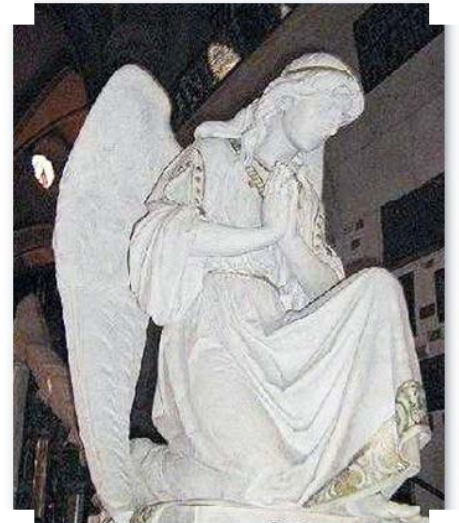
Halottaknapján,
gondolkozz el, kérlek!
Mennyire fontosak
azok, akik élnek?
Milyen gyakran gondolsz
rájuk szeretettel?
Jelenthet-e annyit,
mint ki régen ment el?

Ilyenkor az ember
temetőbe jár ki,
Elmúlt szeretteit
véli megtalálni.
Közben annyin élnek
magányosan, távol,
kire nem jut idő,
kit a szív nem ápol.

Pedig a halottak
a szívünkben élnek.
A hétköznapiakba
bőven beleférnek.
M'ért nincs az élőkért
ugyanilyen ünnep,
ami lángra gyújtja
apró mécsesünket?

Aki elment, jól van,
csak egy más világon,
s nem tud örvendezni
levágott virágon.
Földdé porladt tetest
látogatsz a sírnál. -
Az élőkért tehetnél,
ahelyett, hogy sírnál!

Oly sok a magányos,
kinek nem jut semmi.
Ki örülni tudna,
ha tudnák szeretni.

A La Plata-i katedrális egyik szoborcsoportjából

Ám ezt meg se látod
- tudod - attól félek.
Membékélni kéne,
s nem visz rá a lélek.

Vársz, amíg késő lesz,
mikor már nem bánthat,
akkor száll szívedre
majd a gyász, a bánat.
S jön halottak napja,
s mérsz a temetőbe,
bocsánatot kérni,
s elbúcsúzni tőle...

Aranyosi Ervin

A szerző (* Budapest, 1958-) 50 évesen kezdett publikálni. Témái a szeretet, a nevetés, a pozitív gondolkodás, az olvasók Isten-tudatra tanítása, a magyar hagyományok ápolása.

Saáry Éva (Lugano):

Miért jönnek - Miért nem jönnek

Hosszú közéleti tevékenységem folyamán (30 éven át voltam a Ticinói Magyar Egyesületnek hol elnöke, hol alelnöke, hogy a SMIKK kongresszusok szervezéséről ne is beszéljek!) sok tapasztalatot szereztem, hogy milyen megfontolások készítetik az embereket arra, hogy bizonyos előadásokra, rendezvényekre „elfáradjanak”, vagy figyelmen kívül hagyják azokat, mit sem törődve a szervezők fáradságával és költségeivel.

A nemzeti ünnepek látogatása becsléltbeli kérdés, ezzel nincs értelme részletesebben foglalkozni. Március 15-én, október 23-án olykor-olykor megszólal a magyarok lelkiismerete.

Ami a konferenciákat illeti, sokat számít az előadó személye - ismerik, vagy nem ismerik. Vannak olyanok, akiknek a megjelenése mindig megtölti a termet, bármiről is beszélnek. Mások viszont elriasztanak mindenkit - de erre nem akarok kitérni.

A témák közül főleg a politikai, történelmi fejtegetések vonzóak, bár ezek néha felszínre hozzák a véleménybeli különbségeket is. Olyan mérvű torzsalakodásokra, gyűlölködésekre azonban, mint az a mai Magyarországon megszokott, nemigen kerül sor. Az egyesületek tagságának nagy része keresztény, nemzeti érzelmű. Akadnak akadémikusok, közömbösek. A baloldaliak, liberálisok abszolút kisebbséget alkotnak.

A költészet nem túlságosan kedvelt, bár itt is embere válogatja. Hála Istennek léteznek olyanok (nem sokan), akik pusztán szolidaritásból is, részt vesznek mindenben; még a modern verseket is hajlandók végigszenvedni. Az ének, a zene már nagyobb közönséget kap.

Ha szép idő van, „csak nem vagyok boldog beülni a négy fal közé”, ha viszont zuhog az eső, vagy fogcsikorgató hideg van, „a kutyát sem szokták kiverni”. A sportesemények (autóverseny, de főleg a futballmeccs) a férfiak nagy részét távol tartják, mert hát létezik egy fontossági sorrend! Van, amit semmiképpen sem lehet elmulasztani!

Végül, s talán leginkább a „csillagok állása” a mérvadó. Vannak napok, amelyeken mindenki tele van lelkesedéssel, energiával, és hajlandó a világ végére is elzarándokolni, más napokon viszont legszívesebben otthon gubbaszt pizzában, papucsban a televízió előtt.

Ezt leginkább Afrikából származó, szürke papagájom viselkedésén tudtam lemérni. Ha reggel már fáradt volt, s szárnyai alá dugott csőrrel szunyókált valamely sarokban, biztos lehettem benne, hogy az embereknek is hasonló lesz a helyzet, nem lehet rájuk számítani. Ha viszont vidáman fütyörészett és ugrándozott, tudtam, hogy az esti előadás is sikeres lesz.

Ebben valami légköri hatás játszik közre, amit érdemes lenne behatóbban tanulmányozni!

Folyt. a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL:

CSERKÉSZBÁL Nov. 10 - HUNGÁRIA!	
Olvasólevelek	2.o.
Semmi sem örök!	3.o.
<i>Piller Éva</i> : A São Pauló-i könyvtár ...	4.o.
<i>Kovács A.</i> : Elhagyják Magyarországot! 4.o.	
<i>Bartusz Réka</i> : Mégsem lezárt ügy ...	4.o.
<i>Barkuti Jenő</i> : Magyarországi helyzet .	5.o.
Mit Hallott az AMH? - a kolóniánk	6.o.
<i>Bonczos Zsuzsa</i> : Mi történt?	7.o.
Kolomp-Kolomp... ..	HUFI I.-II.
Az Oleanderekről	HUFI II.
A ZIK 60 éves lett - ünnepeltünk! ..	HUFI III.
Szobrot kapott Rákóczi Fejedelem .	HUFI III.
KÖNYVEK A NYARALÁSRA	HUFI IV.
Comunistas en la mira	SP I
Hungaros reconociadamente famosos ..	SP II
¡ALERTA DADORES DE SANGRE! ..	SP III
Elección Miss Colectividades	SP III

Folyt. a 2. oldalon

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Tisztelt Bonapartian Eduard Úr!

Miniszterelnök-helyettes Úr nevében hálással köszönjük a Magyar Néptánc-tálmény Buenos Airesben programfüzetét és az Argentínai Magyar Hírlap aktuális számát.

Nemzeti hagyományaink őrzésében végzett szolgálatukért elismerésünket és köszönetünket fejezzük ki. Közösségmegtartó munkájukhoz további sikereket kívánunk!

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr nevében is üdvözléssel:

**Jenik Péter, kabinetfőnök
Miniszterelnökség**

Kedves Zsuzsó!

Nagyon szépen köszönjük, nagy meglepetés volt, hogy újra kézbe foghattuk az Argentínai Magyar Hírlap legújabb számát! (most érkezett meg a külügybe).

Nem is beszélve arról a kedvességedről, hogy betettél minket az újságba. Sokat gondolkunk az ott eltöltött időre és a szeretetekre.

Drexler András + Adél + Bendegúz

Kedves Zsuzsó!

Hivatalos közlés által örömmel és meglepődve értesültem arról, hogy szeptember 22-én a Történelmi Vitézi Rend a tagjai közé felvette Édesapámat, volt m.kir. csendőrnagyot, s ezáltal engem is mint leszármazottját - távollétemben - vitézzé avattak. Ez a körülmény átvitt értelemben a kolóniát is megtisztelti.

A budapesti belvárosi templomban volt a vitézavatás, szép ünnepség keretén belül. Különösen megható pillanat lehetett, hogy amikor az avatás során felolvasták a PH vitézzé avatottak nevét, rendfokozatát, a jelenlévők „jelen” szóval válaszoltak. *Boti* öcsém is az égből biztos velünk együtt örül, ha már őt nem is érthette már ez a megtiszteltetés.

Most, hogy tagja lettem egy olyan rendnek, amely célja a történelmi hagyományok ápolása és elődeink iránti mulhatatlan tisztelet megtartása, érzem, hogy ezt a feladatot örömmel tudom teljesíteni, még akkor is, ha esetleg nem mindig lesz ez könnyű.

Az érdemszerző Édesapám. Nem gondoltam, hogy halála után ennyi évvel ezzel a kitüntetéssel elismerik őt, de hát *a víz szalad, de a kő marad...*

Ezáltal most már én kell átvegyem, azaz *átadom* az ő magyar érzését és munkásságát.

Sok szeretettel kezeid csókolom, Zsuzsi is csókoltat,

**vitéz Dr. Besenyi Károly,
San Carlos de Bariloche**

Tisztelt Szerkesztőség!

Most már tudom, hogy miért nem mennek a cigányok Svájcba - csak Kanadába, Franciaországba, Dániába... Hat napos tanulmányi útról tértem haza, Svájcba. Megfigyeltem, hogy ott is rengeteg a cigány, de ott az látható, hogy keményen dolgoznak. Mint ahogy azt nekem két hotel tulajdonosa elmondta, a következő motivációjuk van:

- munkanélküli segélyt csupán öt megszakítás nélkül ledolgozott év után kapnak.
- ha a felkínált munkát elutasítják, semmilyen támogatást nem kapnak.
- ha a munkát saját hibájuk miatt veszítik el - alkoholt fogyasztanak a munkahelyen -, akkor támogatást nem kapnak.
- ha a községi lakást vagy az állami tulajdont megkárosítják, akkor ki kell fizetniük a javíttatást, vagy leülni börtönben és ott dolgozni, míg ki nem fizetik az adósságot.

Érthetetlen számomra, hogy senki sem kritizálja Svájcot, hogy nem akarják munka nélkül etetni a hátrányos helyzetűeket. És Európában senki sem beszél svájci rasszizmusról? Ezért jó lenne, ha Magyarországon a parlamenti pártok elgondolkoznának ezen, és ők fizetnék a különböző szociális segélyeket, ha már ilyen megfordított rasszizmust tettek lehetővé a rendszerváltás után...!

Éva K., Budapest

Kedves Zsuzsó!

Gondolom, nagy fába vágom a fejszemet! Most kért fel Borbás Károly és felesége, a **Hadak Útján** szerkesztői Torontóból, hogy január 1-jével vállalom el az újság szerkesztését.

Ez egyrészt megtisztelő felkérés, másrészt becsületbeli ügy is! Remélem, zökkenőmentesen lesz az átállás.

Nálam teljesen természetessé vált, hogy az emigráció vérkeringésének része legyek, még ha én nem úgy kerültem is ki az újvilágba, mint a nagyok.

Kézcsokkal,

Tóth Gergely, USA

SZÉP LASSAN ELFOGYUNK ...

különbsége - ugyanebben az időszakban 796 ezer fő, vagyis évente átlagosan 42 ezer fő, amit a vándorlási nyereség elensúlyoz valamelyest (miközben tőlünk elmennek nyugatra a munkavállalók, a határon túli területekről érkezik utánpótlás).

A munkaerő-migrációs változat szerint 2030-ban a népesség száma 815 ezer fővel lesz alacsonyabb a 2011. évi népességnél, és csaknem 297 ezer fővel kevesebb, mint az alapváltozatban: **9,171 millió** fő. A bevándorlás lényegesen módosíthatja ugyan a csökkenés mértékét, ahhoz azonban, hogy a csökkenés ne következzen be, évente harmincezer fős vándorlási többletnek kellene jelentkeznie a munkaképes, vagyis a 20-64 éves korcsoportban, és ez egyelőre nehezen elképzelhető.

*

A kutatás legfontosabb eredménye az, hogy az ország népessége radikálisan csökken, és korösszetételében egyre nagyobb arányt képviselnek az idősek. A munkaképes korú lakosság egy részének elvándorlása pedig tovább súlyosbítja a helyzetet: egyrészt a fiatalok száma csökken, másrészt az ebben az időszakban az országban meg nem született gyermekek hiánya hatványozódik az idő múlásával, hiszen az ő hiányzó

leszármazottai is csökkentik a népességet. Ráadásul a kutatók egy kifejezetten alacsony becsülés alapján számoltak - a gazdasági helyzet további romlásával az élet hamar felülírhatja ezt a számot, és a bevándorlók számát is feltehetőleg felülbecsülték, mert a határon túli magyarok esetében immár nem Magyarország az első számú bevándorlási célország, most már ők is Nyugat-Európába vágynak. A felvázoltnál jóval kedvezőlenebb forgatókönyv lehetőségét mutatják az elvándorlás egészére vonatkozó legfrissebb statisztikai adatok is. A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának adatai szerint 2011 első 6 hónapjában 140 ezren jelentették be, hogy 3 hónapon túl külföldön tartózkodnak, míg 2010-ben az egész év folyamán 137 ezren - és nem is mindenki tesz eleget a bejelentési kötelezettségének, tehát a valós számok ennél feltehetőleg magasabbak. Ami a végleges letelepedést illeti, tavaly júniusig tízezer fő jelentette be végleges távozását az országból, miközben korábban 3 év alatt telepedtek le ennyien külföldön.

A helyzet tehát egyáltalán nem rózsás. Ha nem találjuk meg hamar a megoldást a munkaképes lakosság itthon tartására, kiürül és elöregedik Magyarország. •

Tájékoztató az egyszerűsített honosítási eljárásról

2011. január 1-től a magyar állampolgársági törvény módosítására következtében egyszerűsödött a honosítási eljárás. A médiában megjelent tájékoztatásoknak köszönhetően egyre több itt élő volt magyar állampolgár ismerte meg az eljárási folyamatot és élt a törvénybe foglalt lehetőséggel. A két év során számtalan kérelem került beadásra, melynek következtében a kérelmezők magyar állampolgárrá váltak, így megilleti őket minden olyan előny, amely minden magyar állampolgárt megillet. Egyaránt érkeztek kérelmek Argentína és a környező országok területéről is, amelyek minden esetben pozitív elbírálás alá kerültek.

Ezúton szeretnénk megköszönni az *Argentínai Magyar Hírlapnak* a tájékoztatásban nyújtott segítségét, illetve ismételt szeretnénk az egyszerűsített eljárásról egy **rövid tájékoztatót** közölni.

Az eljárás keretében lehetővé vált, hogy minden olyan nem magyar állampolgár, aki:

- maga vagy felmenője magyar állampolgár volt,
 - magyar nyelvtudását igazolja,
 - a magyar jog szerint büntetlen előéletű és büntetőeljárás nincs ellene folyamatban,
 - honosítása nem sérti Magyarország közbiztonságát és nemzetbiztonságát
- kérheti a magyar állampolgárságának

megállapítását. Az a személy, akit a magyar állampolgárság születéssel illet meg, továbbra is az eddig ismert eljárással kérelmezheti állampolgársága tényének megállapítását, igazolását. Vagyis az egyszerűsített honosítási eljárással történő állampolgárság megállapítását az a személy kérheti, aki saját maga, szülője vagy nagyszülője egykor magyar állampolgárként született, de azt valamilyen oknál fogva elveszítette.

Az egykori magyar állampolgárság igazolása az egykor magyar állampolgár dokumentumával (születési anyakönyvi kivonat, keresztlevele, útlevél, stb.) lehetséges.

Az eljárás ingyenes, költséget csak a dokumentumok fordítása és hitelesítése jelenthet.

A kérelmek elbírálása kb. 3 hónapon belül várható, amennyiben a hatóságok nem kérnek hiánypótlást vagy erkölcsi bizonyítványt. Ilyen esetben a kitért határidő lejártáig az eljárást felfüggesztik.

A magyar útlevél iránti kérelem nem része az eljárásnak. Az az állampolgársági eskü letétele után, díjtétel ellenében, külön eljárásban kezdeményezhető.

Az állampolgárság egyszerűsített honosítás útján történő megszerzésével kapcsolatos legfontosabb tudnivalók a www.allampolgarsag.gov.hu című honlapon található.

Alább kivonatosan közöljük Csaba Gábor volt canberrai nagykövet levelét, amelyet Csapó Endrének, az Ausztráliai Magyar Élet főszerkesztőjének írt. Csaba Gábort májusban személyesen köszönthettük körünkben, amikor Martonyi János külügyminiszter kíséretében látogatott végig néhány dél-amerikai országot, és így minket is útba ejtettek. (I. AMH 2012. június. Kiemelések tőlünk. Szerk.)

Tisztelt Főszerkesztő úr, kedves Bandi bátyám!

Köszönöm szépen, hogy változatlanul megosztod velem írásaidat, amelyeket idehaza is szívesen olvasok. Ezek abban is segítségemre vannak, hogy lélekben közelebb tudjak maradni Ausztráliához.

Immár több mint egy évet töltöttünk itthon azóta, hogy befejeztük ausztráliai-új-zélandi munkánkat. Két kislányunk és feleségem, Edit jól teljesítették a visszailleszkedés feladatát, s így aztán derűs, vidám családi kör fogad, amikor esténként a Külügyminisztériumból hazatérek otthonomba.

Mint talán tudod, tavaly augusztus óta az **Amerikai Főosztályt vezetem** a minisztériumban, ami Magyarország 35 országhoz fűződő kapcsolatait foglalja magában. Rengeteg munkánk van, hiszen észak-amerikai kapcsolataink hagyományosan nagyon szorosak és tartalmasak, miközben az elmúlt év részben a **Latin-Amerika felé** való magyar külpolitikai nyitás jegyében is telt. Ideje is újra nagyobb figyelmet fordítanunk Amerika spanyolul és portugálul beszélő országaira, hiszen korábban virágzó kapcsolatainkról a fontosabb feladatok az elmúlt két évtizedben eltereltek a figyelmet, és a térség háttérbe szorult a magyar külpolitikában. Mostanra azonban az elmúlt évek globális és európai válságaiból levont következtetések, valamint Latin-Amerika látványos emelkedése következtében világossá vált a felismerés, hogy új lendületet és tartalmat kell adnunk ennek a kapcsolatrendszernek.

Az első eredmények sorában említendő, hogy a Brazíliai városi magyar nagykövetség részeként tavaly október óta újból működik **konzuli és külgazdasági iroda São Paulóban**, és idén

tavasszal egy nagyon sikeres Magyarország-Latin-Amerika Fórumot rendeztünk Budapesten. A nagyobb figyelem és a kapcsolatépítés jegyében az elmúlt év folyamán kétszer is Dél-Amerikába látogattam, ahol több helyi magyar szervezet képviselőivel is találkoztam (São Paulóban, Buenos Airesben és Santiagóban). Azt 4 év saját tapasztalatából jól tudtam, milyen élénk és szép a magyar élet Ausztráliában és Új-Zélandon, s most nagy élmény volt látni, milyen életerős, jó magyar közösségek élnek és működnek a világ egy másik távoli földrajzi pontján, Dél-Amerikában is. Szándékosan használtam a „földrajzi” jelzőt, hiszen a szívekben ott sem létezik távolság az óhaza és a választott ország között.

Nagy örömmel fedeztem fel a magyar élet nyomait az ecuadori **Quitóban** és **Peruban** is, s nagy öröm volt találkozni **Santiago** viszonylag kicsi, ám a magyar élet fenntartása iránt annál elkötelezettebb magyar közösségének vezetőivel. Mindannyian jól tudjuk, milyen erőt képvisel Argentína és Brazília nagy létszámú, a két ország gazdasági, kulturális és tudományos életéhez értékes hozzájárulásokat tevő magyar közössége. A **Buenos Aires-i Hungária Klub** és a magyar kultúra megőrzésében és terjesztésében komoly küldetést betöltő **Mindszentnyum**, ill. a nagy presztízsnek örvendő **São Pauló-i Szent Imre Kollégium** és az ottani magyar klub mind-mind pótolhatatlan szerepet játszanak a magyarság identitásának megőrzése érdekében kifejtett erőfeszítésekben.

(...)
Baráti köszöntéssel Neked és Mindannyiótoknak Sydneyben, Melbourne-ben és a többi magyar központban!
Gábor

Miért jönnek - Miért nem jönnek ...

Nálunk, Luganóban, az utóbbi időben sajnos nagyon megfogyatkozott a közönség. A tagok egy része meghalt (az 56-osok elmenőben vannak), kiöregedett, vagy haza költözött. A másodgenerációs fiatalok közül pedig csak kevesen tudnak magyarul, de ha tudnak is (megfelelő szinten!), nem ülnek be az idősök közé, akik „mindig csak a múlton rágódnak”. Azokat, akik dolgozni jönnek (egyre többen) nemigen érdeklik a nemzeti sorskérdések. Pénzt akarnak keresni, jól szeretnének élni: *Ubi bene, ibi patria*. Természetesen, itt is, mint mindenben, akadnak tiszteletre méltó kivételek. Azt hiszem, Sík Sándor mondta, hogy „hiszek a kevesek egymásba tett kezében”.

Olyan is történt, hogy valaki bizalmasan megkérdezte: „Mondjátok, mennyit kerestek ezzel a munkával?” - mert hát nem lehet elképzelni, hogy valaki olyan

Folyt. az 1. oldalról

agyalágyult, hogy ingyen dolgozzék!

*

A fentiek ellenére, egyesületeink még mindig léteznek, s programjainkat többen-kevesebben látogatják is. Harmadéves működésem során egyetlen egyszer fordult csak elő, hogy a meghirdetett előadásra senki sem jött. Ültünk kettesben Marzsó Tiborral (nem tudom már, akkor éppen ki volt az elnök, ki az alelnök) a *Mövenpick* vendéglő teraszán, és tanakodtunk, mitévők legyünk.

Valaki azonban hírül hozta, hogy az olaszországi vonat, amellyel előadónak érkeznie kellett, valami műszaki hiba miatt, két órát késik. Megkönnyebbülten sóhajtottunk fel: „Van Isten!”

Az írónak később azt mondtuk, hogy „sokan voltak, egy ideig várakoztak is, de aztán elmentek.”

Igy végül neki volt büntudata... •

Úti benyomások:

Semmi sem örök...

Az idén júniusban, Budapesten elhatároztuk, hogy elutazunk Lengyelországba. Pár évvel ezelőtt már volt szerencsénk a nyugati részt megismerni, de jobban érdekelték a dél-keleti tartományok, hiszen ez a három részre szakított ország egyedüli része, ahol megtarthatta nemzete öntudatát. Ugyanis úgy a németek, mint az oroszok által megszállt területen a megszállók kultúráját igyekeztek a lengyel népre ráerőszakolni. Az Osztrák-Magyar Monarchia alatt azonban a többi népcsoporttal együtt szabadon őrizhették nemzeti hagyományait, így ott megmaradtak lengyelnek.

*

Utunkat **Kassa** felé vettük. A határ nincs jelezve, nem láttunk egy lelket sem. Szomorú látvány volt Kassát bejárni! Gyönyörű város, de lehetetlen volt bárkivel is értekezni, mivel vagy nem tudnak más nyelvet, vagy - sovíniszta módra - nem „akartak tudni”.

Így hát lerövidítettük ottlétünket: elindultunk **Krakkóba**.

Az út egészében meglepően tiszta. Gondosan megdolgozott földek, csinos parasztházak fából vagy téglából építve. Már nyoma sincs a háborúnak. A lengyel határt se vettük észre.

Krakkóba éjjel érkezünk. A Visztula partján foglalt szállodánk új lévén, nem volt túl ismeretes, így egy taxis vezetett oda. Itt már más kultúrával találkoztunk. Az emberek udvariasak, szolgálatkészek és mindenben segítettek, sőt még beszélni is tudtunk velük.

Reggel korán városismertető elektromos kisbusszal bejártuk a várost. A turistavezető jól beszélt angolul, mindenről tájékoztató. Elmentünk a várba a lengyel festők kiállítását megtekinteni, majd a nevezetesebb épületeket látogattuk. Félnapos séta után kicsit a lengyel történelmet ismertette: szomorúan mesélte, hogy mily igazságtalanság a holokausztból kihagyni a keresztényeket, főként a lengyeleket, mivel sokkal többen estek áldozatul, mint zsidók.

Közben érdekes adatokat olvastam az útikönyvben, amely szerint 9 millió németet, 2 millió orosz és ukránt telepítettek ki, míg 6 millió tehetséges vagy munkabíró, egészséges embert a cionizmus kiségett Lengyelországból. Nagyrésztük Izraelbe ment, de egy millió öreg, beteg vagy használhatatlan ember ottmaradt. Ezeket elvitték gyűjtőtáborokba, és annak 50%-a nem tért vissza.

A földkerekségen bolygó lengyelek hazatértük után visszakapták az elhagyott javakat, és lelkesen harcolnak a független, egységes Lengyelországért. Ma a lakosság 98%-ban lengyel, vallásos keresztény, az ország főként római katolikus. Nagy jövő vár rájuk.

A lengyel Szentatya

Krakkóból a magas **Tátrát** vettük célba. Csodálatos út volt, felhőtlen tiszta ég - és mi gyönyörködhettünk a Tátra csúcsaiban. **Zakopane** városában ebédeltünk. Kis híján Barilocheben éreztük magunkat - akkora a hasonlóság!

A Tátra környékén több, magyaroktól maradt emlék található. Magyar sajnos már nincs, lengyel-tót keverékű népség lakja a vidéket. Átkelve a tátrai hágón óriási fenyőerdők között ereszkedtünk **Kárpátaljára**. Meglepő a tisztaság, az utak minősége, az épületek és az a gyönyörű látvány, amit a Kárpátok hegyláncá elénk tárt... Természetesen itt sem tudtunk senkivel szót váltani.

Besztercebányai bányászegyesület emblémája

Lejutva **Besztercebányába** szerencsésen a szállodát, ahol letelepedtünk, egy magyarul beszélő, értelmes ember vezetett. Ő küldött egy magyarul beszélő vendéglőbe. A város elmúlt időköt varázsolta elénk. Nagyon szép szecessziós paloták, kastélyok, amelyek az akkori idők gazdagságát igazolják.

*

Látkép a krakkói Főtérről, a századfordulói épületekkel. A Mária templomot 2 testvér építette, a torony magasságában versenyeztek: a vesztes leugrott saját - alacsonyabb - tornyáról

A benyomásom: Erdélyhez viszonyítva a Felvidék rendezettebb, tisztább és gazdagabb. Viszont az emberek kevésbé szimpatikusak.

Onnan hazánkba érkezve fellélegeztünk! Már **Zöldliget** faluba érkezünk, amikor Éva felhívja figyelmünket a bejáratnál elhagyott szoborra. Visszafordultunk, hogy megörökökítsük fényképben. Szomorú szemekkel néztük, mert a Turul alatt a feldarabolt hazánk képét láttuk. Vigaszul szolgált a szöveg: „Semmi sem örök.”

Lévay Győző

Mindnyájan láttuk - de ismerjük történetét?

A Millenniumi Emlékmű - Hősök tere

1895-ben megszületett a döntés, hogy egy millenniumi emlékművet, egy Pantheon-t kell építeni. Az emlékmű építése (1896-1901) csak a millenniumi év végén kezdődhetett meg, hiszen az év folyamán az emlékmű leendő helyén a kiállítás díszkapuja állt. Wekerle Sándor miniszterelnök Zala György szobrászt és Schickedanz Albert építész bízta meg a feladattal. A királysobrokat csak 1905 és 1911 között készítették és helyezték el a két oszlopcsarnokban. Eredetileg 14 király - 9 magyar és 5 Habsburg uralkodó - szobra állt az emlékműben, sorrendben: Szent István, Szent László, Könyves Kálmán, II. András, IV. Béla, Károly Róbert, Nagy Lajos, Hunyadi János, Hunyadi Mátyás, I. Ferdinánd, III. Károly, Mária Terézia, II. Lipót és I. Ferenc József szobrai.

A Tanácsköztársaság alatt, 1919. május 1-jén az egészet vörös drapériával vonták be, Gábré arkangyal szobrát obeliszkké alakították, és eléje Marx 7 méteres gipszből öntött alakját állították. A Habsburg királyok (I. Ferdinánd, III. Károly, Mária Terézia, II. Lipót és Ferenc József) szobrát kiemelték és Vignali Rafael öntődei vállalatához szállították. Ekkor tört össze az eredeti Ferenc József szobor, amelyet pár proletár vert szét. A két világháború között ezeket a szobrokat ismét felállították. Az új Ferenc József-szobor (immár nem katonaruhában, hanem koronázási ruhában, azonban korona nélkül) 1926-ra készült el.

A monumentális mű a magyarság nagyságát, ezeréves államiségét jelképezte. Azonban a tér szerkezete 1929 után megváltozott, mikor elhelyezték a tere a *Hősök emlékkövét*. A tere 1932-ben nevezték el „Hősök terének”. Ekkor még virággyasok díszítették, az 1938-as eucharisztikus világkongresszus miatt lekövezték.

A II. VH alatt az emlékmű is bombatalálatot kapott, II. Lipót szobra teljesen megsemmisült, Mária Terézia szobra deréktól lefele megrongálódott, Ferenc József szobra kiesett a helyéről és a feje behorpadt.

A kommunista diktatúra alatt az emlékművet átalakították, hogy megfeleljen az akkori politikai nézeteknek. A Rákosi-korszakban egyes tervek szerint legszívesebben az egészet elbontották volna, túlzott hazafias volta miatt. Végül is csupán a Habsburg-uralkodók szobrát cserélték le: helyükre a Habsburg-ellenes küzdelmek vezetőinek szobrai kerültek - utólagosan átrajzolva így az ezeréves történelmi kulisszákat: I. Ferdinánd helyett Bocskai István, III. Károly helyett Bethlen Gábor, Mária Terézia helyett Thököly Imre, II. Lipót helyett II. Rákóczi Ferenc, Ferenc József helyett pedig Kossuth Lajos szobra került. A lecserélt szobrok a Budapesti Történelmi Múzeum Kiscelli Múzeumának raktárába kerültek, majd onnan Súlysápra szállították. 2002-ben az újraalkotott, előtte sérült Mária Terézia szobrot a Szépművészeti Múzeumban helyezték el, 2011-ben Gödöllőre, a kastély kertjébe szállították. 2006-ban Ferenc József, III. Károly, és I. Ferdinánd szobrát szintén elhozták Súlysápról, és restaurálás után a Szépművészeti Múzeum előtt fogják felállítani.

1991. augusztus 20-án II. János Pál pápa szentmisét tartott a téren, amelyen kb. 200.000 ember vett részt. 2008 óta itt tartják évente a Nemzeti Vágtát. ●

Őseink - Hőseink

Fotó Curtis

Egy adomány utóélete

Hiánypótló népművészeti kincs került hazra Magyarországra 2010 novemberében, amikor néhai Juhász Ilma végakarata szerint fia, az Argentínában élő **Roy Chantrill** az akkori Buenos Aires-i magyar konzul segítségével a székszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeumnak adományozott egy családi ereklyét. A rojtokkal együtt számítva másfél méter átmérőjű, fekete alapú fehér főkötő hímzéses sárközi asztalterítőt decsi és öcsényi hímző asszonyok készítették 1938-ban egy mindmáig nem tisztázott alkalomra. Egyes feltételezések szerint ajándéknak szánták Horthy Miklós kormányzó felesége számára. Az 1940-es években Argentínába került terítő **Házi Judit konzul**

kultúrmissziója révén tért vissza a Sárközbe, ahol jelenleg a Decsi-Kiss Marcsi által vezetett decsi tájház féltve őrzött kincseit gyarapítja. A sárközi népművészetről írt tanulmányában Dr. Balázs Kovács Sándor néprajzkutató úgy vélekedik, hogy „a terítő különös érték, mivel ebből a hímzésfajtából ilyen nagy terjedelmű tárgy nincsen közgyűjteményben sem Tolna megyében, sem a Néprajzi Múzeumban”.

A népművészeti érték kalandos hazatérésének lebonyolítása során Gaál Attila nyugalmazott múzeumiigazgató meghívta Házi Judit konzult, hogy alkalomadtán tekintse meg: hol és milyen körülmények között állítják ki a nagylelkű adományt. Argentínai kiküldetése végeztével a konzul asszony röviddel hazatérte után élt ezzel a lehetőséggel és ellátogatott a Tolna megyei Decsre, ahol személyesen is meggyőződhetett arról: mekkora becsben tartják a sárköziek a képen látható népművészeti remekművet. Az adományért a helyiek ezúton is köszönetüket fejezik ki Roy Chantrill úrnak.

Sergio Pérez

A képen az 1932-es Los Angeles-i olimpia aranyérmes magyar vízilabda csapatát látjuk: Ivády Bródy, Vértesy, Németh, Homonnai, Keserű és Halassy. Figyeljük meg: a sor végén álló Halassy Olivér (1909-1946) bal lába térd alatt hiányzik. 2-szeres olimpiai bajnok, 3-szoros EB vízilabdázó, EB gyorsúszó, mindkét sportágban többszörös magyar bajnok. Nem volt még paralimpia, mégis ő a világ első mozgássérült olimpikonja. 37 éves volt, amikor 1946. szeptember 10-én egy szovjet járőr agyonlőtte.

Forrás: Nyáry Krisztián, Köszönet Mező György

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Előzmények

Szelec Arnold bencés rendi áldozópap (1900-1972) 1931-ben érkezett Brazíliába. Előzőleg Pannonhalmán működött. Brazíliában, a később itt, São Paulóban megalapított Szent Imre Kollégium földrajztanárára volt.

Arnold Atya az 1930-as években a régi magyarok által alapított Vila Anastácio városnegyed magyar plébánosának egyik írásában ez olvasható: „Van az itteni magyaroknak egy igen szép könyvtára, ami igen jó szolgálatot tesz a nemzeti szellem ébrentartása ügyének. Van a Köztársasági Körnek is könyvtára. Egyes propagandának következtében nagy az olvasótábora...”

A „Köztársasági Kör” tagjai a 20-as években jöttek ki Brazíliába. Ők még a Kommün idejéből származó kommunisták voltak, akik kölesönös alapon nem kedvelték egymást a Horthy kormányfővel. Bécsen keresztül indultak Brazíliába. Itt aztán megalapították a „Március 15 Egyesületet” (União Cultural 15 de Março), amely azonban már évtizedek óta megszűnt.

Az 1930-as években ide küldött bencés atyák egy brazil iskolát szerveztek, és annak is van egy magyar könyvtára. Az Atyák könyvtárát maga az iskola, vagyis a Szent Imre kollégium tartja rendben.

De ugorjunk át pár évtizedet...

A Magyar Ház könyvtára

Az I. Világháború után Magyarországról, ill. az elcsatolt területekről - Erdély, Felvidék, Délvidék, Órszágról - kimenekült magyaroknak, akik a Brazíliai Magyar Segélyegyletbe tömörültek, a magyar kormány küldött egy nagy könyvadományt.

A könyvtár tulajdonképpen a Magyar Segélyegylet tulajdona. Ez az intézmény a legrégebbi São Paulóban, és a kezdet kezdetén ők voltak az első könyvadomány címeztek.

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Sokszoros bajnokok - külhonban Több magyar kajakos is elhagyta Magyarországot

Sajátos eset zajlik az egyik legeredményesebb sportágban, a kajak-kenuban. Azok után, hogy a magyar válogatott 3 aranyéremmel megnyerte a londoni olimpia kajakos éremtáblázatát, mindenki azt várta, hogy nyugodt ősz elé néznek a sportágban dolgozó edzők és versenyzők.

Ehhez képest újabb és újabb negatív hírek látnak napvilágot.

Elsőként a szövetség elnökének kijelentése borzolta a kedélyeket. Ebben Baráth Etele kilátásba helyezte a szövetségi kapitányi poszt megszüntetését. Miután a jelenlegi kapitány, Storcz Botond igen sikeres olimpiát zárt, az elnöki elképzelés nyilvánosságra kerülése több mint meglepő volt.

Mint később kiderült, ez csak a kezdet volt.

Néhány nap múlva ui. olimpiai-, világ- és Európa-bajnokok jelentették be, hogy más ország színeiben kívánják folytatni pályafutásukat. Benedek Dalma Szerbiába megy, Paksy Tímea pedig Ausztria színeiben versenyez majd a jövőben. Benedek és Paksy összesen közel negyven (!) vb és EB-aranyérem birtokosa, vagyis mindketten igazi klasszisok, akiknek távozása nagy veszteség számunkra.

Ennek a szép régi könyvtárnak vagyunk az örökösei és folytatói. A régi könyvekből még a mai napig létezik néhány a könyvtárunkban és a raktárunkban.

Könyvtárunkban ma már több ezer magyar könyv van, régi és új könyvek. Két nagy teremre való! Az egyik teremben vannak az olyan könyvek, amik még nem voltak meg, a másikban pedig a duplumok.

Nincs olyan hét, hogy egy magyar könyvekkel teli személyautó ne állna meg a Magyar Ház előtt, hogy az unoka beadja az elhunyt nagyszüleinek az elárvult könyveit...

Hogy folyik a munkánk?

A könyvtárt önkéntes „könyvtárosok” tartjuk rendben. Minden hétfő reggel hol négyen, hol öten bemegyünk a Magyar Házba dolgozni. Átnézzük a beérkezett új könyveket. Ami még nincs meg, azokat Geőcze Veronika gondosan begépeleli a leltárba és mi, többiek, téma szerint a helyére rakjuk. Eddig föllistázott közel 4000 könyvet, de még bőven van több begépelni való. Cím, szerző, kiadóvállalat, kiadás helye és dátuma - ezeket az adatokat mind igen fontosnak tartjuk. Nem mindegy, hogy a könyvet ki írta, és mikor, hol jelent meg!

A Besenbach Károly teremben: olykor a szerző is „begépel”...

Ezek után a könyv bekerül a „Besenbach Károly könyvtár”-ba.

Pillerné Tirczka Éva, São Pauló-i tudósítónktól

A São Pauló-i magyar könyvtár

A Könyvtárterem nevét úgy kapta, hogy Besenbach Károly leánya, Rozália adományozta édesapja nevében a helyiség földtől-plafonig érő polcait.

A könyvtárterem, a padlótól a mennyezetig érő polcokkal

Amennyiben sorozatról van szó, akkor a „Csernik János Tanácsteremben” levő polcokra helyezzük el őket. Itt igen szépen veszik ki magukat!

A sorozatok elhelyezése a Csernik János Tanácsteremben

Ha a könyv már megvan, akkor az bekerül egy másik terembe, a másodpéldányok közé. Ezeket aztán igyekszünk eladni, elajándékozni. Az ünnepélyes ebédek, vacsorák jó alkalmak erre. Mennek a könyvek a nagymamáknak, nagypapáknak, ágyban fekvő betegeknek.

Ha akad teherhajó, ami hajlandó átvinni egy könyvszállítmányt Hamburgba, onnan már megorganizáltuk, hogy elviszi valaki Magyarországra. Eddig már így sikerült két rakományt, ca. 1300 könyvet, átküldünk. Ezek az elcsatolt országrészek magyarjaihoz jutottak el, részben volt valaki, aki a csíksomlyói búcsúba vitt belőlük. A sikeren föllekesülve most újra készítünk egy ládat duplumokból.

Érdekes módon a könyvek, ha mégolyan régi is, rendszerint jó állapotban vannak. A magyar olvasóközönség civilizált módon és szeretettel kezeli a magyar könyveket! De ha mégis akad javítanivaló, van egy könyvtárosunk, Nagy Szabolcs, aki a régi magyar könyveinket rendbe tudja hozni. Ide kívánczik a könyvtárban aktív személyek névsora, abécésorrendben: Bánffy Ágnes, Csikyné Szada Mária, Geőczéné Ráth Veronika, Magyarne Matolcsy Eszter, Nagy Szabolcs, Pillerné Tirczka Éva, Piller Gedeon, Sütő Ildikó, Szűcs Erzsébeth. Vendégkönyvtárosunk: Brázayné Halász Marika.

Munkájukért mindnyájukat nyilvános köszönet illeti. ●

Bartusz Réka (Felvidék):

Mégsem lezárt ügy

Ünnepélyes „szlovák ház” átadása Magyarországon, barátságos meg egyezés egy közös híd megépítéséről. Kézfogás, széles mosoly, koccintás, jó példamutatás. Végre egy hullámhosszra kerültünk... Megvannak a közös célok, álmok.

az, amikor koholt perek vádjával dédnagypapámat letartóztatták és családja zsarolásával próbálták szóra bírni. Ahhoz, hogy mentse gyermekeit, feleségét, inkább az öngyilkosságot választotta.

Figyelve a hangadásokat, különböző nyilatkozatok születtek. Egyesek szerint „napjaink Beneš-dekrétuma az állampolgársági törvény”. Az MKP elnökének véleménye: „A II. Világháborúért már a német nemzet sem bűnös, így nem lehet bűnös a magyar kisebbség sem. Ennek ellenére továbbra is szerepel a kollektív bűnösség elve a szlovák jogi normákban, s ezt senki sem törölte el”.

Fiatallal elgondolkodva mindkét kijelentésnek igaza van. Való igaz, hogy az állampolgársággal kapcsolatos szégyenletes, megalázó, emberi jogokat sértő

Robert Fico szlovák és Orbán Viktor magyar miniszterelnök átadják a Pilsen Szlovákok Központját

Meg is van a happy end-je az Orbán-Fico találkozásának, de egy kérdésre jött válasz - „A Beneš-dekrétumok megváltozhatatlanok” - újabb lavinát indított el, egymásra mutogatást, feszegetést. Végre „média hangosan” is sikerült kirobbantani a Beneš-dekrétumok eltörléséért, érvénytelenítéséért folyó harcokat, amelyek már évek óta folynak, csak eddig kevés figyelem irányult feléje.

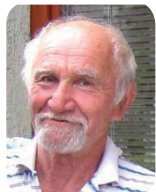
Összesen 146 elnöki rendelet volt, ebből 13 vonatkozott a német, ill. magyar kisebbség kollektív bűnösségére. Következmény: 1945 és 1948 között lakosságcsere, népbírói eljárások, reszlovakizáció, kényszermunkák, deportálások...

A rendeletek rengeteg ember sorsát befolyásolták. Az én családomat sem kímélték. Nagypapám, ahhoz, hogy befejezhesse tanulmányait Magyarországon, a Dunán kellett átszöknie csempészek segítségével. Legsörnyűbb történet mégis

törvényeket a dekrétumokból merítették. Éppenséggel ma egy kicsit másként van megfogalmazva a törvény, de a lényeg ugyanaz: elvesztik szlovák állampolgárságukat, ezáltal „nem is léteznek”... Nagyon elszomorító, mintha nem is a modern világban, a 21. században élnénk. A bűnösséggel kapcsolatos kifejezés még nagyobb fájó pont, hisz az „érvényesség” jogában még engem is bűnösnek titulál, holott még szüleim sem éltek azokban a szörnyű években.

Most, hogy újra fellendült a dekrétumok sérthetlensége ellen folyó harc, remélem sikerrel jár, nemcsak az Európai Parlamentben, hanem idehaza, Szlovákiában is. Hajlandó lesz a szlovák fél is, Fico is engedni, és érvénytelenítik a már az iskolában csak a „történelem részeként” tanult Beneš-dekrétumokat?

Újabb harc a felvidéki magyarságnak - de bátran állunk elébe! ●

Így élünk, éldegélünk . . .

Szeptember elején, Budapesten több mint 19 ezren vágtak neki az ún. „fél maratoni” távnak. A szép, verőfényes őszi napon százezernél is többen szurkoltak a futók seregének, s a főváros több pontján jókedvű önkéntes alkalmi zenészek húzták a talpalávalót. Budapestén tehát remek a hangulat - mondhatnánk - figyelemmel arra, hogy Madridban a gumibotok minőségét és a könnyfakasztó gránátok szavatosságát tesztelik . . .

S amúgy fél Európa lázas állapotban van. A gazdaságinak elkönyvelt válság egyre jobban mélyül. Neves közgazdászok már az európai jóléti rendszerek halálát jósolják. Olaszországban drasztikusan lecsökkent a fogyasztás, s mozgolódnak a szakszervezetek - adják hírül az újságok. Franciaországban is nő az elégedetlenség. Angliában az idegen munkavállalók beutazásának korlátozását fontolgatják. Görögországban pedig az hír, ha egy hétig nem voltak utcai zavargások.

Látszólag tehát nálunk még minden rendben van. Akár hátra is lehet dőlni egy kényelmes fotelben. Valójában azonban ez csak a felszín. Lakossági viszonyokat egy picit megkapargatva kiderül, hogy sok a panasz és nyomasztóak a gondok. Mint tudjuk, nálunk a nyár mindig könnyebb. Tél közeledtével nehezebb a megélhetés. Megszűnnek az őszi alkalmi munkák. Jön a fűtési idény. S az aszályos év miatt egyértelműen drágulnak és még drágulni fognak az élelmiszerek. Ennek nyomán határozottan érzékelhető az infláció. A makrógazdasági térképre tekintve sem láthatunk biztató fejleményeket: továbbra sincs megállapodás az IMF-el. Gazdasági elemzők szerint ez nagymértékben megdrágítja a mindennapi életünket, tekintettel arra, hogy az államháztartás rövid lejáratú államkötvények kibocsájtásával tud csak a felszínen maradni, ami lényegesen drágább, mint egy hosszú távú, kisebb kamatozású kölcsönszerződés.

Erre azonban jelen idők szerint - a sok keleti útkeresés ellenére - csak egy táncpartner maradt a kispadon: az IMF. Ők viszont olyan feltételeket szabnak, ami a magyar lakosság körében egy jelentene egy katasztrófával. Kétszáz eurónyi nyugdíjakat hová lenne szabad csökkenteni? Le szabad-e faragni a családi pótlékokból, amikor a születések számának fogyatkozása már így is tragikus? Be lehet-e vezetni ott ingatlan adót, ahol a lakosság kétharmada egyik napról a másikra él?

Természetesen meg lehet ezzel próbálkozni, de az a kormány, amely erre a lépésre elszánja magát, biztosan elbukik. Legalábbis ezt bizonyítják a környezetünkben a közelmúltban lezajlott események. Feltehetően ez a gondolat ott van az IMF vezetők fejében, akik köztudottan nem kedvelik a most regnáló magyar kormányt, s erre az útra terelgetnek bennünket. Márpedig úgy van ez elkönyvelve, hogy a pénzvilág diktálja a tempót. Merthogy: akinek pénze van, annak muzsikálnak. . . Így aztán a pénzvilág engedélye nélkül lassan már nem alakulhatnak kormányok. Aki pedig nem áll be a sorba, annak helyzetét ellehetetlenítik.

Azt kell látnunk, hogy ez az IMF által ily módon fenntartott mechanizmus működőképes; mert ugye más ám a helyzet, ha egy új kormány jön, és azzal áll elő, hogy itt bizony nincs más lehetőség, csak a megszorítás, mert az előző garnitúra mindent elrontott. Ezért átmenetileg öszszé kell húzni a nadrágszíjat, de majd nem olyan sokára jobb lesz. Már látszik a fény az alagút végén. . . Aztán évekig visszafelé lehet mutogatni, mire majd jönnek ismét újak. . . Ismerős történet ez azoknak, akik már maguk mögött tudják az élet javát. Fiataloknak pedig - mint

tudjuk - még minden régi kunszt új. . . Így el lehet még évekig húzni, halasztani a kamatrabzsolgaságot.

Mindezek tudatában az ellenzék érzi már az idő közeledtét, amikor meg lehet lovagolni a nyomorúságot. Közelebb lehet kerülni a kondérhoz. Egyre-másra hallani azokat a „szakértői” véleményeket, hogy nem a külső körülmények, nem a válság, hanem a kormány felelőtlen, átgondolatlan gazdaságpolitikája miatt nem akar vége szakadni a vergődésünknek. S jönnek a csodatévő, jövőbe látó messiasok, akik azt ígérik, hogy majd ők kivezetik az országot a válságból. Sok báméskodó akad az efféle licitálásoknál, mert hát ugye éhes disznó makkal álmodik. . .

A megnehezedett életkörülmények óhatatlanul félelmet generálnak. Olyan állapot ez, mint amikor megbillen a hajó, és az utazó közönség gyorsan átszalad a másik oldalra. Ennek jelei mutatkoztak meg a legutóbbi időközi választásokon, amit illene nagyon komolyan venni a kormányoldalon. Dunaföldváron és Sopronban, a Fidesz egykori fellegvárában, már MSZP-s jelöltek győztek. A kormánypárt és a Jobbik támogatottsága csökkent, az LMP vidéki viszonylatban szinte alig mérhető. Röviden így fest a honi pártpolitikai helyzet, a kormányzati ciklus félidejében két spontán alakult időközi választás végeredményeként.

S akkor talán lehet egy kis időt szakítani a kérdőjelekre. Miért csökkent a kormányzó pártok népszerűsége? Miért vesztett teret a jobboldal? Kényes kritikai kérdések ezek, amit nem lehet elég tapintatosan boncolgatni. Magyar viszonylatban ugyan lehet egy kritika építő szándékú. Lehet jóindulatú. Lehet őszintén feltáró jellegű, de attól még kritika marad, és azt nálunk bizony nem szeretik. Sok emberi gyarlóság sűrűsödik össze az efféle kedvezőtlen véleményekkel való találkozáskor. Nem volt az véletlen, hogy hajdanán a rossz hírek hozóját lefejezték. . . De vegyünk egy nagy sóhajtat.

Mindenek előtt azt célszerű figyelembe venni, hogy a csalódottság a jobboldali szavazók táborát tekintve jelent problémát, mert a baloldali híveinek csalódottsága eleve kódolva van és ellenzéki oldalról kiválóan hangolható.

Ami jobboldalon komoly gondot jelent - főleg vidéki viszonylatban - az a közbiztonság sanyarú állapota, amiről már korábban sokszor szoltunk. A „két hét alatti rendből” - amire oly sokan vágyakoztak - két év után szinte nem is illik beszélni. Lényegében nem lehet számba venni a jelenlegi bünygyei állapotokat, mert a bűncselekmények legnagyobb részét már be sem jelentik. Így a meglévő statisztika szinte használhatatlan. Néhanap a budapestiek is felkapják a fejüket, amikor nem üzemel a Hév, mert ellopták a kábeleket - de aztán megy minden tovább.

A rendőrségi átszervezés - sajnos - nagyon későn jött. Hatásait még nem érzékeljük, a bizalomvesztést viszont annál jobban. A már korábban emlegetett, közutakon kifejtett büntetési akciók nyomán azt kellett megtapasztalni a hétköznapi polgárnak, hogy miközben a közbiztonság egy szemernyit sem javult, őt, aki lelkesedett a változásokért, minden apró-cseprő szabálytalanság miatt lépten-nyomon keményen megbírságot. Ennek hatásai még évekig hatnak. Az újonnan felállított hatósági szerveknél is - ami lényegét tekintve egy pénzszerző szervezetté avasztál - hasonlókat kellett érzékelni. Először büntetnek, aztán kérdeznak. No és azokat büntetik, akik legjobban küszködnek a mindennapi gondokkal. Miből is fakad ez? Hát abból, hogy a régi rendszer káderei ugyanott vannak, ahol korábban is voltak. Legfeljebb kényelmesebb ülő-

... (levélrészlet Magyarországról)

alkalmatosságot kaptak. S miután egyre szorul az ideális munkalehetőségek köre, valahová el kell helyezni a rokongyereket. S ha megüresedik egy ilyen „jó hely”, alakul egy új szervezet. Ott ugye nem az ötvenhatos veteránok fiai-leányai fognak állást kapni. S miután valamit fel kell mutatni az új ellenőröknek, pénzre pedig egyre nagyobb a szükség, valakiket meg kell büntetni. S talán már sejti a jó olvasó: kiket lehet megbüntetni? Bizony-bizony, a régi jó osztályidegeneket, hajdani kulákokat, ötvenhatos ellenforradalmárokat, ill. azok leszármazottjait. Így működik az a bizonyos, sokat emlegetett „kettős mérce” az alagsori szinten, amiről két lépcsőfokkal feljebb már hallani sem akarnak.

A dolgok természeténél fogva ez a „nemes szándék” soha nem érhető tetten, mert jogalapot mindig lehet kreálni. Van-e olyan hely, ahol nem lehet hibákat találni? Más kérdés az, hogy mit gondolnak, mit hisznek el a sokat tapasztalt, sok megpróbáltatást megélt polgárok. Szabad azon csodálkozni, ha a jobboldali szavazó kiábrándul? Mindebből az szűrődik le, hogy az ő helyzetük nem javul. Sőt, a szocialisták országglásához képest - romlott! Ha mégis csak létezik valamiféle rendteremtési szándék, az a kormány tehetetlensége folytán nem tud érvényesülni. S jaj annak a kormánynak, amit már sajnálni kell!

Az is egyértelmű, hogy ezt a rendteremtési szándékot a régi rend hívei lépten-nyomon meg tudják torpedózni. Mint például a bírók nyugdíjazását. A liberálisok lármázására az Alkotmánybíróság megsemmisítette a bírák nyugdíjazásáról szóló törvényt. Az Unió aggodalma pedig már fenyegetéssé alakult. S mint azt **Lázár János** frakcióvezető elismerte: az USA nagykövetsége folyamatosan nyomás alatt tartotta a kormányt, ami abban nyilvánult meg, hogy gyakran érdeklődtek bizonyos régi elvtársak ügyének pillanatnyi állása felől! Sőt, érdeklődésükkel az ügyészséget is zaklatták. . . Amit a magyar kormány berkeiben egyértelműen úgy kellett értelmezni, hogy jobb ezeket az ügyeket jegelni. Az ügyészségeken pedig össze kell csapni a bokákat, ha az USA nagykövetségéről érdeklődnek. . .

Ez bizony egyértelműen beavatkozás a magyar belügyekbe. Vajon el tudná-e képzelni az olvasó, hogy az Egyesült Államokba akkreditált magyar diplomaták az USA legfőbb ügyészétől kérnek rendszeresen tájékoztatást bizonyos USA állampolgárok viselt dolgainak vizsgálata eredményeiről? Mindez persze nem okoz fejtörést az átlag magyarnak, aki mindebből azt szüri le, hogy továbbra is folyik a maszatolás. Nincs elszámoltatás. Azokat a bizonyos érinthetetlen embereket ezután se szabad megérinteni. Márpedig nem ezt ígérték. . .

Igazságszolgáltatási gyakorlatunk anomáliáit mi sem érzékelteti jobban annál, minthogy a **Horthy Miklós** szobrát festékekkel leöntő ügyvédet megdicsérte a siófoki bíró, mondván: „Erkölcslileg pozitív tartalmú és társadalomilag hasznos figyelemfelhívás volt.” Kell ehhez bármit is hozzáfűzni? A bírói döntés napokig beszédtemát adott. A jobboldali médiában sorjázta a remekebbnél remekebb írások. **Szentmihályi Szabó Péter** sajnálkozásának adott hangot azért, hogy ő bizony ez idáig még egyetlen szobrot se öntött le. . . A baloldal viszont mélyen hallgatott, mert annyira kilógott a lóláb, hogy azt gyorsan el kellett takarni. Az pedig ugye magától értendő, hogy megindult a festékkverés. Néhány nap múltán piros festékekkel leöntötték a Siófokra költöztetett **Károlyi Mihály** szobrát, Majd kis idő múltán **Antall József** emlékművét dekorálták ki sárga festékekkel. Így színesedik közéletünk.

Az már szinte természetes, hogy **Budai Gyula**, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal egykori vezetője, aki az elszámoltatásban munkálkodott, pert vesztített és pénzbírságot kapott azért, mert abbéli véleményének adott hangot, hogy **Gyurcsány Ferenc** és **Bajnai Gordon** hamisan tanúskodtak. . .

A Nokiás dobozba csomagolt csúszópénzekről elhíresült **Hagyó Miklós**, egykori budapesti alpolgármester ellen tanúskodó **Antal Attila** - volt BKV igazgató - visszavonta vallomását, mert arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy ő azt rendőri kényszer alatt tette. A rendőrség szerint viszont kihallgatások minden esetben szakszerűen az ügyvédje jelenlétében zajlottak! S lám, most kiderült, hogy mégis kényszerítették! A liberális média meg is magyarázza a dolgot: olyan emberek, akik hozzá vannak szokva ahhoz, hogy Micike és Mancika rendelkezésre áll és időben szervírozza a reggelit, annak bizony a rendőrségi fogda kényszer. S most itt a nagy tanácsstalanság, mitévő legyen a bíróság?

Az Unió pedig biztosokat küldött Magyarországra, hogy tanulmányozzák a demokrácia és a szabadságjogok érvényesülését! Még ezt is el lehet fogadni. Miért is ne jönnének? Akik ui. az Unióból ide jönnek szabadságokat tanulmányozni, azoknak halvány fogalmuk sincs a poszt-kommunista viszonyokról. Azt kellene bemutatni végre valahára, hogyan működik nálunk ez a rendszer. Ott a hiba, hogy a magyar kormány részéről nem akad egy alkalmas ember, aki egyszer közérthetően elmagyarázná, példákkal demonstrálná, hogy a magyar demokrácia nem a jobblábra sánta, hanem pont ellenkezőleg: a balra, s ez ügyben a magyar kormánynak hallatlan adóssága van a lakossággal szemben.

Sajnálatos módon külkapcsolataink tekintetében sincs okunk dicsekvésre. Apróságnak tűnik talán a nagyvilág dolgaihoz képest, de a „Temerini fiúk” ügyében homlokráncoláson kívül mást nem sikerült elérni. (I. AMH 2010. november, fedőlap).

A szlovákiai kettős állampolgárság viszonylatában a megbüntetett szlovákiai magyarok érdekében egy lépéssel se jutottunk közelebb a megoldáshoz. Megkezdődtek ugyan a szlovákokkal való tárgyalások. Nagyon jól hangzik az, hogy: egyelőre arról tárgyalunk, amiben egyetértünk, de ugye mindannyian tudjuk, érezzük, hogy ez kevés az üdvösséghez. El is mondják az elszakított területen élő barátaink: „Tudjuk mi, hogy jót akartok, de feleslegesen kár felbuztatni az embereket, ha nem tudtok érdemben segíteni, mert nekünk itt kell élni. . .”

Ez után a kis kormányzati kritika után térjünk vissza napjaink fejleményeihez. Közeledik ötvenhat 56. évfordulója. A liberálisok s az általuk generált baloldali civil szervezetek, amelyek szemrebbenés nélkül felvették a lengyel *Solidaritás* nevet, magukénak mondják az 56-os Kosuth címet. Együtt a másik, a „Millióan a Szabadságjogokért” elnevezésű nagyobb szerveződéssel (MILLA) nagyarányú demonstrációra készülnek. A rendezvény egyik fő szónoka **Bajnai Gordon - Hillary Clinton** üdvöskéje - lesz, aki ebből az apropóból tér vissza a politikába. A másik nagy rivális, **Gyurcsány Ferenc** rosszállását fejezte ki, amiért Bajnai színre lép a Millások rendezvényén, ahol bizonyára sokan lesznek. Mint ahogy a kormánnyal szimpatizáló legújabb békemetenét is szép számban felsorakoznak majd. Számháborúk dolgában tehát nem lesz hiány. Jóideig eltart majd a vita: hol voltak többen? A lényeg azonban nem a résztvevők számában van elrejtve, hanem az elkövetkezendő év bölcsességet igénylő kormányzásában.

Barkuti Jenő

Figyelem! Az októberi AMH spanyol részében közöltünk egy levélváltást. Egyrészt **Varga Koritár Pál** magyar nagykövet levelét, amelyet a *Clarín* főszerkesztőjéhez, **Ricardo Kirschbaumhoz** intézett az **Alejandro Borensztein** tollából származó, magya-

rokat sértő cikksorozat miatt. Mellette jelentettük meg Borensztein Varga Koritár nagykövethoz intézett levelét, amelyben sajnálatát fejezi ki, hogy írásai esetleg bárkit is érzékenyen érintett volna, nem volt benne bántó szándék, és elnézést kér a kolóniától.

Az ügy kicsengése, hogy a maga részéről **Ricardo Kirschbaum** főszerkesztő szeptember 25-én a nagykövettel folytatott személyes beszélgetésben elnézést kért, ha a cikkek tartalmával valakit megbántottak volna. Az ügy ezzel le van zárva.

Sürgősen keresnek 0-Negatív véradókat a 11 éves Makkos Jancsi Sebestyén részére, akit november 14-én operálnak. (Részletek I. a SP 3.o.)

Elhalálozások

Sajnálattal értesültünk, hogy **Siklósi Lajos** (Újpest, 1915.5.1.) Mar del Plata-i lakóhelyén október 11-én elhunyt. 97 évesen még jó egészségre örvendett, szívesen olvasta az AMH-t. **Magyar József** barátunk felesége **Anikó** édesapját gyászolja benne. Béke poraira!

Születés

A kis Csilla, vidám szüleiivel

Szeptember 28-án **Mallát Ádám** és **Zaha Eszti** berlini otthonába megérkezett a várva várt kis **Csilla, 3,200 kg súlylyal és sok hajjal**. Mindhárman remekül vannak - a szülés után 3 órával a kismamát már haza is engedték... Az AMH ezúttal gratulál nagy örömmel a frissen sült Zaha nagyszülőknek és Lomniczy dédszülőknek!

Születésnap(ok)

- Ahogy a szomszédos oldalon olvashatjuk, a **Boszorkák** San Martín de los Andes-i kirándulásuk alatt ünnepelték **Siraky Lenke** és **Kesserűné Angyalka** kerek számú születésnapját. A késve érkezett képen látható, hogy sajnos **Hapci** lemaradt a szép útról, mivel még mindig az ágyat őrzi kellemetlen balesete után (*I. AMH októberi szám*).

A Boszorkányok a Lacar tó előtt. A szokott tízescsoportból hiányzik a még lábadozó Lindqvistné **Hapci** és a fényképező Kerekes Agi: *b.-j., félig guggolva* Honfiné Kati, Göndör Emma; állva Fóthyné Judith, Lomniczyné **Letti**, Siraky Lenke, Roószné Gabi, Siraky Irén, Kesserűné **Angyalka**

- **Íjjasné Weckerle Katalin** 90. születésnapját ünnepelték nagy családi körben! Kati nagymamát szeptember 30-án köszöntötték föl **Íjjas Péteréknél**, ahol jelen volt a család és rokonság apraja-nagyja, annyian, hogy be se fértek a fotóra! Gratulálunk! (néhai id. Íjjas Árpád nagypapa egy napon született feleségével - idén lett volna 99 éves).

hátról Blahó Cili, Íjjas Péterné Lindqvist Pia, Íjjas Péter, Íjjas Árpád, Íjjas Árpádné Adriana Barreiro; *elől* Íjjas Caro, Íjjas Diana, az ünnepelt, Íjjas Nico, Blahó **Kami**. Lemaradt a képről Íjjas Christian, a legidősebbik unoka

Mit hallott az AMH?

Utazók

A két díszvendég között a szerkesztő a Hungáriában, a fogadó vacsora után
Fotó Demes F.

Az AMISZ „fesz programot” állított össze a Magyarországról várt magas vendégek részére, akik Chile és Uruguay után másfél napig érintették városunkat. **Répás Zsuzsanna** Nemzetpolitikai helyettes államtitkár és **Nt. Kocsis István**, a Kapcsolattartási Főosztály osztályvezetője tőlünk Chacoba,

onnan át Paraguayba és ez után Braziliába igyekeztek - mindezt röpké pár nap alatt. Mind Argentína, mind Brazília az ő dátumaikhoz alkalmazkodott az október 23-i Nemzeti ünnep megtartásával. Figyelemreméltó az a teherbírás, ahogy az utazók zokszó nélkül, jókedvvel járták végig a különböző programpontokat. Bővebbet következő számunkban!

Események

- Nagy örömeinkre az Evangélikus Egyházban, októberben **Nt. Écsi Gyöngyi** által megtartott összes magyar Istentiszteleten egyre több hívő volt jelen, felekezeti különbség nélkül. Október 21-re vártuk a fentebb említett notabilitásokat. Ez alkalommal **Nt. Kocsis Istvánnak** kellett volna prédikálnia, azonban hiába a szép tervek, beleszólt az Aerolíneas, és a Montevideóból jövő gép kétórás késéssel érkezett. Ezért végig Nt. Écsi szolgált, aki az e vasárnapra eső Anyák Napjára mélyen beható, szívhez szóló prédikációval ajándékozott meg minket. Nt. Écsi Gyöngyi november 4-i Istentiszteleten búcsúzik a kolóniától. Nagyon fogjuk hiányolni!

Nt. Écsi Gyöngyi szava számos, magyar igehirdetésre éhes hívőt odacsóditott az evangélikus templomba
Fotó Szabó É.

- Az *Argentinische Tageblatt* laptársunk szeptember 29-én szépen számolt be az idei, 10. CAAL-ról (X° Encuentro de Comunidades de Habla Alemana de América Latina), amelynek sajtókonferenciájára az AMH szerkesztő külön meghívást kapott. Erről képet is közöltek. Az ott elhangzott, igen tanulságos tények főképpen arról nyújtottak fölvilágosítást, hogy a mieinkhez mennyire hasonló problémákkal küzdenek a német közösségek szerte Latin-Amerikában, és ezek között kiemelten a németnyelvű sajtóorgánumok (hanyagló olvasószám, nyomtatás és postaportó költségek drágulása, stb.) Mindegyik résztvevő külön hangsúlyozta, hogy a bizonytalan jövőre való tekintettel nem tudják, meddig jelennek meg meg.

EZ-AZ

- **Kunckelné Ildikó** LAMOSZSZ elnök szerint kiemelten fontos, sőt abszolút szükséges a személyes kapcsolatok megteremtése a Magyar Diaszpóra Tanácsán belül. Az október 8-án megtartott II. ülésen, mint a múlt évben is, minden LAMOSZSZ tagország képviselve volt (mindkét esetben Paraguay kivételével). Nagy a távolság, az igaz, de Ausztráliából és Új-Zélandból is ott voltak a képviselők, mert fölmérik az egységes elkötelezettséggel folytatott tevékenység fontosságát a nemzeti identitás megerősítéséért és a nemzeti integráció elmélyítéséért. A Magyar Kormány hangsúlyozottan számít a diaszpórában élő magyar közösségekre, a befogadó államban felhalmozott szellemi potenciáljukra és kulturális örökségükre a világ magyarsága megbecsültségének és versenyképes-

ségének együttes megerősítése érdekében. Venezuelát az ottani Magyar Ház elnöke, **Gózon Imre** képviselte, Uruguayt az UMO elnöke, **Jankovics Károly**, Braziliát **Hegy Ferenc** (Montano Francisco), aki úgy a Magyar Ház, mint a Segélyegylet vezetőségében benne van. Részünkről **Szabó Éva** a dátum eltolódása miatt nem tudott jelen lenni és képviseltette magát **Fóthy Erzsébet Lumpival**, aki sajnos már évek óta nem él köztünk és elégtelenül van értesülve a koloniális intézményekről Argentínában és a helybeli eseményekről.

- **Süllős Lenkétől** kedves előfizetőnkől megtudtuk, hogy *Nannar a Ragyogó* c. fiatalkori nagy regénye olvasható weblapján www.lilylullos.com.ar. A tárgya az elsüllyedt földrésznek az utolsó évei, ami a szerző szerint nem Atlantisz hanem Naa, a fény országa és nem az Atlanti Óceánon, hanem a Csendes Óceánon volt. Lenke írásai, versei magyar köztulajdon lévén, bárki által bármikor és bárhol közölhetők.

- **Családkutatások**: Ahogy a rendelkezésre álló hely engedi, igyekszünk időnként hírt adni kerestetés-megoldásokról, család-összevetésekről, amelyek az AMH közbenjárásának köszönhetőek. Mindig öröm a megoldott kerestetés!

A minap megint levelet kaptunk: „Wagner Gyula nyugdíjas vagyok, Budapesten élek és a családomat kutatom. Olvasva **Kovács Nóra**: *Szállítható örökség* c. könyvét (*), az 50. oldalon nagyanyám elbeszélése elevenedett föl, amikor külföldre szakadt rokonainkról mesélt. A könyvben, ugyan név nélkül, mesél - többek között - szüleiről az egyik interjúalany, ami egyezik nagyanyám elbeszéléseivel, amely szerint apám unokatestvére, Dr. Várnai (Wagner) István csendőrhadnagy 1948-ban az oroszok elől menekülve Argentínába emigrált. Ha Ön tud valamit a családról, tisztelettel kérem, hogy a fenti e-mail címen értesítsen.”

Trixi azonnal kézbe vette ezt az újabb rokonkerestetést, és ügyességének, leleményességének köszönhetően *egy nap alatt* (!) megoldódott a kérdés. Már folyik a levelezés, és egy esetleges következő magyarországi út tervezése a boldog **Wagner Erzsébet Kuki** részéről, aki alig várja, hogy az új rokonokat személyesen is megismerhesse.

Hírek

- „Magyarország jövője részben azon múlik, hogy az egyházi intézmények kinyiljanak, és egyaránt érvényesüljenek a társadalomban az általános és az egyházi nevelési elvek” - jelentette ki **Balog Zoltán**, az Emberi Erőforrások minisztere. (fn24)

- Nem mutatják be *A hatodik koporsó* című **Csurka István**-drámát az Újszínházban - közölte **Tarlós István** főpolgármester. A döntésről értesítette őt **Dörner György**, az intézmény igazgatója. A főpolgármester hangsúlyozta, hogy a darabbal kapcsolatban csak véleményét mondott, és azt megismerve Dörner György úgy döntött, hogy nem mutatják be *A hatodik koporsót*, helyette egy sokkal korábban írt, egészen más témájú Csurka darabot tűznek műsorra.

A darab kikérhető e-mailen Szerkesztőségünkben.

- **George Pataki**, az amerikai New York állam korábbi kormányzója a közeljövőben felveszi a magyar állampolgárságot és szavaz a 2014-es magyar választáson. A politikust, aki olasz és ír kötődésű is, mindig magyar származását tartotta a legfontosabbnak. New York állam volt kormányzóját jelenleg is sok szál köti Magyarországhoz, és ezt a kapcsolatot kívánja erősíteni azoknak az amerikai fiataloknak az esetében is, akik bár részben magyarok, ma még szinte semmit sem tudnak az országról. Észak-Amerikában 1,4 millió a magyar a 2000-es népszámlálás szerint, 7%-uk mondta azt is, hogy beszél magyarul.

- Kiemelt figyelemmel kíséri az Európai Unió Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) **Toásó Előd** ügyét Bolíviában, és a legmagasabb szintű találkozók során is felveti a problémát. **Gál Kinga** fideszes európai parlamenti képviselő tájékoztatása szerint **Catherine Ashton** külügyi főképviseelő hivatala hangsúlyozta a gyors, pártatlan és mindenre kiterjedő nyomozás, valamint a szabályszerű eljárás elveinek és a tisztességes eljárás lefolytatásának szükségességét. (MTI/Erdély.ma)

- A külhoni magyar újságírást segítő Sándorov Péter-díjjal tüntették ki a székelyföldi Gyergyószárhegyen **Szili Katalint**, az Országgyűlés volt elnökét, aki a napokban több erdélyi város magyar közösségét kereste fel. Az első Sándorov Péter-díjat **Hámos László**, a New York-i Hungarian Human Rights Foundation (HHRF) elnöke kapta 2007-ben (MTI)

(* A HKK-ból kikölcsönözhető.

(BGT és HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

- Szeptember óta beforduló hazánk, **Argentína** nyugtalanító eseményei, bizonytalan jelene és vészjósló jövője figyelmünket és idegeinket erősen próbára tette. Az első megrázkódtatást szeptember 13 este egy eddig soha nem látott tömegmozdulás jelentette, az egész országban, minden helység nagyobb terein gyülekezve. A fővárosban több százezer elégedetlen középosztálybeli dolgozó vonult fel a Plaza de Mayo-ra tüntetni az elnöki „Rózsaszín Palota” elé. Békésen, a fazekait verve, csupa civilizált ember Himnusz énekelt, rengeteg fiatal plakáttal, zászlókkal. Senki sem rombolt,

Plaza de Mayo - Tömegek tüntettek...

zúzott, gyújtogatott. A téren a pázsitra nem gázoltak rá. Fegyelmetlenül vonultak, doboltak és kézzel rajzolt táblákkal tiltakoztak az infláció, a korrupció, a közbiztonság hiánya miatt. Kizárólag interneten, nem hivatalos körlevelekkel hirdették meg a tüntetést. Másnap, majd a rákövetkező napokban minden politikai pártvezér, képviselő, tisztviselő, sőt a szak szervezeti vezetők erről nyilatkoztak és az egyszerű polgár nem beszélt másról. Végre megmozdult az egyébként apatikus-közömbös polgárság. A tüntetés egyenesen elnöknékné, Cristina Kirchner és közvetlen munkatársai ellen irányult. Ő viszont, aki eddig hetente háromszor szónokolt a népnek - hallgatott. *A felháborodott tömeg pedig várja a választ - és újabb tüntetéseket tervez.*

- A választ, vagy annak mását, szeptember 27-én, interneten egyenesen Észak-Amerikából vártuk, de nem kaptuk meg. **Cristina Kirchner**, külügyminisztere **Timerman** és kormánya legfontosabb tagjai szeptember 22-én New Yorkba

repültek, hogy részt vegyenek az ENSZ 67. évi közgyűlésén. Emelt fővel, szokott önbizalommal egyetlen közös, hazafias követelményünket, jogunkat a Malvinas szigetekre akarta újból a nemzetközi fórum előtt hangoztatni és ezzel a belpolitikai gondokat ködösíteni. New York-i tartózkodását kihasználva, az Exxon olajvilág elnökeivel is tárgyalt. Szakértő jogtanácsosa, **Zannini** az újonnan kinevezett YPF elnök **Galuccio** kíséretében magyarázta nekik, hogy mily előnyös betársulni egy argentin, állami kézben levő vállalatba, amit pár hónappal ezelőtt törvénytelenül, kárpótlás nélkül az állam sajátította ki a Repsol spanyol cégtől. A tárgyalás eredménye hivatalos titok - mert kilátástalan. Mi itthon meleg kézfogásokról kaptunk fényképeket...

- Érdeklődésünket teljes mértékben kárpótolta elnökné látogatása az Egyesült Államok két leghíresebb egyetemén, Georgetown University, Washingtonban és a híres Harvard, Bostonban. Mindkét egyetem meghívta, hogy tartson előadást Argentínáról. A szeptember 26-i georgetowni előadásról csak részleteket láttunk. A diákokat nyilván meglepte, hogy az elnök egy csinos, közel 60 éves asszony, aki nagyon gyorsan és sokat beszél, amiből a fordító nehezen hámozta ki a lényegét. Másnap a Harvard egyetem és a külvilág több mint 240 percig megszokott nélkül nézhette a televízióban, egyenes közvetítésben, ahogy lendülettel, részletes, főleg gazdasági adatokkal fűszerezve ismertette hazája történelmét, amely a Kirchner házaspár majd 10 éves áldásos kormányzásával „kezdődt” és amelynek lényege öndicséret és az elért eredmények kidomborítása. Részletek, amelyek a diákokat nem érintik, de nem is érdeklik. Kirchner elnökasszony nem kedveli a „kérdés-válasz”, főleg USA-ban beidegződött mechanizmusát és nyilvános közvetítését, de rá lehetett beszélni, hogy fogadjon kérdéseket a diákok részéről. Argentínában, hála egyetlen ellenzéki tv-adónak mi is végignézhettük a szereplést. A kérdéseket 6 argentin és 4 más latin-amerikai diák spanyolul tette fel, amire Cristina hosszasan, cinikusan,

lenézően, gögösen, kitérően válaszolt, a lényegét leginkább nem érintve. Állításai azonban gyakran nem fedték a valóságot. Nem felelt nagy vagyonának eredetéről. Tagadta a hivatásos statisztika hamisítását. Infláció, korrupció, biztonság hiánya - nem voltak témák... Elnökünk annyira öntelt, hogy hallgatóságát, a vitázókat nem respektálta. Soha eddig nem tartott nyilvános párbeszédet. Hiányolta a taposot, amelyet beszéde a mindenkor kiválasztott csoport előtt kivált.

- A diákok nem kaptak egyetlen értelmes választ kérdéseikre. Argentína népe, akár hívei, akár ellenzéki, sem kapott választ a tüntetésekre. Saját állami tisztviselői, a rend legfőbb biztosítói: a földi és vízi csendőrség a mai napig hiába várta a legfőbb hatóság választát. Lázadásuk, napokig tartó, kimerítő tüntetésük a jövődelméük 60%-os csökkentését elrendelő Kirchner kormány és elnöke ellen irányult. Kérdés: meddig várjunk?

- Október 8-án, hétfő hajnalban hirdették ki: negyedszer győzött **Hugo Chávez**, 53%-kal mint Venezuela elnöke, vezére, diktátora, aki magát boldogan ujjongó népének a demokrácia bajnokaként mutatja be. Elsőknek a dél-amerikai demokráciák közül igaz híve, **Cristina Kirchner** és helyettese **Amado Boudou** gratuláltak neki. Október második felében és novemberben borongós politikai egünk felett sötét fellegek gomolyognak. Alig hiszem, hogy egyhamar kiderül.

„Magyar vagyok, magyar. Magyarok születtek. Magyar nótát dalolt a dajka felettem.” Első versike óvodás koromból. „Talpra magyar, hi a haza” szavaltam kipirult arccal a református elemi iskola hazafias ünnepélyén, 1932. március 15-én. Valódi magyar gyermek voltam.

Buenos Airesben, 2012-ben, október 23-án, Magyarország egyik Nemzeti ünnepén mit érzek? Mit érez egy szülőföldjétől, vagy ősei szülőföldjétől távol élő magyar, vagy egy Magyarországon, vagy az Európai Unióban lakó magyar? Nehéz kérdés, amire csak egyénileg lehet felelni. Fontos, hogy megdöbbenjen a szívünk, érezzünk. Magyar vagyok, tehát igyekszem együtt érezni minden magyar honfitársammal. Ez az együttérzés, vagy szimpátia nem egészen fedi a mai tudományosan kifejtett „empátia” fogalmát, ami ezeket az érzéseket érdekel nélkül,

Események

- Minket érintő esemény a **Magyar Diaszpóra Tanács** II. ülése október 8-án. Erre a világ szóróvármagyarsága szervezeteinek regionális képviselői az Országházba voltak hivatalosak. A reggel 8-tól este 6-ig tartó részletes program levezetésével **Répás Zsuzsanna** helyettes államtitkár volt megbízva. A megnyitó beszédet 9 órakor **Orbán Viktor** miniszterelnök tartotta. Bemutatkozás és fotózás után **Semjén Zsolt** helyettes miniszterelnök előadása következett, amit a sajtó képviselőivel folytatott eszmecsere követett. Déli 1 órakor díszében az Országház legszebb csarnokában. A pohárköszöntőt **Martonyi János** külügyminiszter tartotta. Délután 2- kor kezdődött el az Országház különböző termeiben a Regionális Képviselők tárgyalása. Mint tudjuk, a **Diaszpóra Tanács** 5 csoportra van elosztva: a Nyugat-Európai Szervezetek, Észak-Amerikai Szervezetek, Latin-Amerikai Szervezetek, Egyházi és Cserkész Szervezetek, Ausztráliai, Dél-Afrikai, Izraeli, Szervezetek.

- Dél-Amerikát **Kunckelné Fényes Ildikó**, a LAMOSZSZ elnöke képviselte, akinek egy regionális beszámoló kellett tartania részletes információkkal a magyar kormánytól kapott segélyek felhasználásáról, az elmúlt év eseményeiről akár magyar szempontból, akár

az új haza szempontjából, a fontosabb rendezvényekről, stb.

- A nálunk az október 21-re ütemezett Nemzeti ünnepre **Répás Zsuzsanna** és **Nt. Kocsis Attila**, a Nemzetpolitikai Államtitkárság Kapcsolattartási Főosztály osztályvezetője látogattak hozzánk. Eddig csak hírből ismertük egymást. Most ők jöttek megismerni minket, de erről már következő számunkban lesz beszámoló.

- **Monostoryné Ildikó** születésnapját minden évben szeptember végén ünnepeljük. Az idén halogatta a meghívást, megvárta, hogy fia, **Monostory Zsolt** megérkezzen Észak-Amerikából.

Monostoryné Ildikó fia Zsolttal, akit megvártak az ünneplésre...

Szeptember 24-én boldogan együtt ünnepeltünk a Hungariában Omár kitűnő ebédje, gyertyás torta és pezsgő mellett.

- Ma már nincsenek áthidalhatatlan távolságok. Interneten mindenkit percek alatt elérünk, a világ másik oldalára órák alatt elrepülünk, mégis egyre jobban eltávolodunk egymástól. **Mitchell András-Andrew** unokám 42 éves, kétgyermekes családapa. Andrew agrármérnök, mint

veteménymag szaktudóst a Monsanto magtermelő világcég Chiléből áthelyezte az anyaházhoz, Kaliforniába. Feladata: a világ paradicsomtermelését központilag szakszerűen vezetni. A meghatározó kinevezés szövegét büszkén őrzöm, de ezzel szeretett unokámról, dédunokáimról le kell mondjak, mert Kalifornia tőlünk messzebb van, mint Magyarország - 23 óra, átszállással...

- Hosszú utazásokhoz nemcsak pénz kell, hanem jó fizikai kondíció, idő és türelem is. Argentínában a vasúti közlekedés kiment a divatból. Kényelmes autóbuszok több ezer kilométer távol-

tárgyilagosan összefoglalja. *Az értelmes érzélem jelszóval gyakorlatilag önmagam azonosítom a másikkal.*

- Kezembem a Magyar Közlöny kitűnő, angolul szerkesztett, nyomtatott 52 oldalas füzetet, amelyben elolvastam Magyarország 2011. április 25-én megszavazott és hitelesített, 54 cikkre osztott **Alaptörvényét**. Ebben semmi elítélni vagy kivetni valót nem találunk. Jogtudósok ropant tárgyilagosan állították össze. Miért rágódnak még ma is sokan egyes cikkeken? Figyeljük meg fogadalmunk, vagyis törvényünk alapját: „**Isten, áldd meg a magyart**”. A további cikkekben a magyar Nemzetet, Szent István XI. századbéli bölcs szemléletével a XXI. század nyugati keresztény világ mellé állítja. A nyugati világ viszont az elmúlt században magváltozott. Isten helyett az aranyat imádja, és annak hódol. A kizoktatásból a vallásoktatást eltörölte, az egyházak hatáskörét az államtól teljesen elválasztotta. Etikáját, kultúráját a veszedelem főleg keletről fenyegeti, mert Mohamed fanatikus követői szent háborút hirdettek a „hitetlenek” ellen.

- Alaptörvényünk 3 nemzeti ünnepet iktatott be hivatalosan: **Március 15**, amikor **Kossuth Lajos** 1848-ban kikiáltotta a Magyar Nemzet függetlenségét a Habsburg uralom alól, egész Európában lázongtak a polgárok feudális uralkodók ellen, *nemzeti államot követelve*. **Augusztus 20** hagyományos ünnep volt és minden kormány dacára ünnep maradt. 2011 óta Honalapító **Szent István királyunk** ünnepe. **Október 23**, 1956 óta a forradalom és szabadságharc minden évben megemlékezés kortársaink hősiességére. Érdekes, hogy 2 nemzeti ünnepünkön elvesztett forradalomra emlékezünk. Az 1848-as forradalmat az alattomos, nyomasztó Bach korszak követte, de ezt 2 évtized múltával, 1867-ben az Osztrák-Magyar monarchia 50 éves fénycora váltotta fel. Az 1956-os forradalom alatt sem hiába hullott annyi fiatal magyar vér. 34 esztendő megtorlás, majd sanyarú „gulyáskommunizmus” után 1990-ben megalakult az első szabadon megválasztott demokratikus kormány. Újabb 22 esztendő után eljutottunk végre oda, hogy a Magyarországon élő 10 millió magyaron kívül a világban szétszórva élő közel 5 millió remélhetőleg együtt érez honfitársaival.

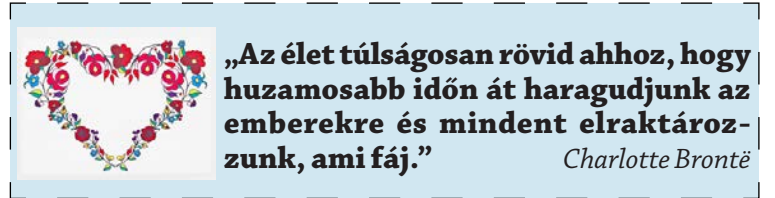
ságban fekvő városokba szállítják az utasokat, akik legtöbbször nem is takarékoságból, hanem kényelemből utaznak „pullman ágyas” buszon. Közkedvelt barátnőinket, a **Boszorkányokat** vajon mi vitte rá, hogy tradicionális tavaszi kirándulásukat megint San Martín de los Andesben töltsék? **Kesserűné Balogh Judith Angyalka** hívta meg családi nyaralójukba a 10 tagból álló vidám társaságot, akik nem riadtak vissza a 23 órás kocsikázástól, és sem időt, sem pénzt nem sajnálva szeptember 28-án nekivágtak az hosszú útnak. Nem először mentek le San Martínba, otthon érzik magukat a „szarquinchóban”. Az idén megünnepelték a háziasszony és **Némethné Siraky Lenke** kerek születésnapját. Rajtuk kívül minden *boszorkány* a többi mulatságon is vidáman részt vett: **Lomniczyné Letti, Roószné Gabi, Főthyné Judith, Göndör Emma, Kerekes Ági, Honfiné Kati** és **Siraky Irénke**. Megszámoltam. Összesen 9. Hol maradt a 10-ik? **Demkó Andrea Hapci**? Hónapok óta sérült gerinccel nyomja az ágyat, lassan gyógyul, de rendesen járni még nem tud. Istenem, milyen boldogan kirándulgot volna barátnőivel a csodás hegyvidéken. Telefonon tartotta velük a kapcsolatot. Lapzártakor, október 10-én érkeztek vissza Buenosba. *(A fényképet lásd 6.o.)*

●●●●● AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI ●●●●●

- **Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)**
- **Alapító Védnökök (2005):**
- Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móríc Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi-Sebess Jenőné
 - Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- **2005-től 2011-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):**
- (1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztanyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Meleg Piroska - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István
 - (2x) Dr. Andrés Faragó - Grosschmid Mária (Mo) - Magyar Református Egyház
 - (3x) Álvarez Zöldi Viktória - Dr. Besenyi Károly - Gorondi István és Edith - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla - N.N.
 - (4x) Dobosi Szabó Anikó - Pejacsevich Alexis
 - (5x) Dóry Ilcsi - Erdődy József - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)
 - (6x) Móríc Istvánné
 - (7x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa

2012:

- Dobosi Szabó Anikó
- Magyar Református Egyház (x2)
- Luraschiné Földényi Judith (Ausztria)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)
- Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
- ifj. Zaha Sándor és Alexandra
- N.N. és N.N.
- Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa
- Móríc Istvánné
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess
- Dr. Orbán László
- Kalpakian Ervin
- Dr. Besenyi Károly (x2)
- Dóry Ilcsi
- Widmerné Kranauer Judit (Svájc)
- Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó)
- Dr. Farkas Ferenc
- Kurhelec János
- Dr. Andrés Faragó
- Dr. Alitisz Constantino

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

- EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE**, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
- 39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com
- 18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiccito87@yahoo.com.ar
- KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
- REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS** - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com
- ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 azaha@arnet.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

- ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA**, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar
- HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA** - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar
- MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában.** zolyomikati@fibertel.com.ar
- SPONTÁN SZÍNPAD: GRABNER ISTVÁN** istvangr@yahoo.com.ar

KLUBOK - CLUBES

- HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA**, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com
- VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA**. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

- ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD**. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
- SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN**. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar
- SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladisla@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

- HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGÁRIA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

- "KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO"** - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar
- MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - ideiglenes cím - Aráoz 1857, (1414) Bs. Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar**
- "MINDSZENTYUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA** - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

- ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA)** - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar
- ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA**. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar
- MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN"** - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
- MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar
- MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA** - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar
- SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar
- VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino**. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

- BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE** - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com
- CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:**
- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
 - **VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939
 - **CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA**. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com
 - **SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL)** - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El instituto latinoamericano de artes culinarias más premiado del mundo

Sus certificados son un testimonio de calidad, refinamiento y estilo que lucen profesionales de 33 nacionalidades en 44 países del mundo

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Desensyl®

Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

- ▶ CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
- ▶ ANTICARIES
- ▶ ANTIPLACA

PRESENTACION:
POMOS MULTILAMINADOS
CON 100 GRAMOS.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna

Rovatvezető Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Az AMH hálás szívvel
köszöni az
adományokat,
támogatásokat,
förlülfizetéseket!

Dr. Farkas Ferenc ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi Abogada

Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo Dr. Martín Puricelli

Médcos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4.
pénteken 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írók nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írók a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A DECEMBERI számra a lapzárta: november 10

Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com